

Ако член 3, параграф 1, втора алинея, първо изречение от Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 намира приложение (първи въпрос), не е нужно да се отговаря на останалите въпроси; ако той не се прилага, то третият въпрос става безпредметен, ако отговорът на втория въпрос е утвърдителен.

- ⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 2419/2001 на Комисията от 11 декември 2001 година относно установяване на подробни правила за прилагането на интегрираната система за администриране и контрол за определени схеми за помощ на Общността, установени с Регламент (ЕИО) № 3508/92 на Съвета (ОВ L 327, 2001 г., стр. 11).
- ⁽²⁾ Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 на Съвета от 18 декември 1995 година относно защитата на финансовите интереси на Европейските общности (ОВ L 312, 1995 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 1, стр. 166).

Преюдициално запитване от *juge d'instruction du tribunal de grande instance de Paris* (Франция), постъпило на 13 юни 2018 г. — наказателно производство срещу YA и AIRBNB Ireland UC — други страни: *Hotelière Turenne SAS, Pour un hébergement et un tourisme professionnel* (АНТОР), Valhotel

(Дело C-390/18)

(2018/C 301/20)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Juge d'instruction du tribunal de grande instance de Paris

Страни в главното производство

YA и AIRBNB Ireland UC

Други страни: *Hotelière Turenne SAS, Pour un hébergement et un tourisme professionnel* (АНТОР), Valhotel

Преюдициални въпроси

- 1) Отнася ли се свободата на предоставяне на услуги, предвидена в член 3 на Директива 2000/31/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2000 г. ⁽¹⁾, до услугите, предоставяни във Франция от дружество AirBnb Ireland UC чрез електронна платформа, управлявана на територията на Ирландия?
- 2) Противопоставими ли са на дружество AirBnb Ireland UC ограничителните правила относно упражняването на професията агент на недвижими имоти във Франция, предвидени със Закон № 70—9 от 2 януари 1970 г. за посредниците по сделки с недвижими имоти, известен като Закона Hogue?

⁽¹⁾ Директива 2000/31/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2000 година за някои правни аспекти на услугите на информационното общество, и по-специално на електронната търговия на вътрешния пазар (Директива за електронната търговия) (ОВ L 178, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 29, стр. 257).

Преюдициално запитване от *Corte di appello di Napoli* (Италия), постъпило на 14 юни 2018 г. — I. G.I. Srl/Maria Grazia Cicenia и др.

(Дело C-394/18)

(2018/C 301/21)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Corte di appello di Napoli

Страни в главното производство

Жалбоподател: I.G.I. Srl

Ответници: Maria Grazia Cicenia, Mario Di Pierro, Salvatore de Vito, Antonio Raffaele

Преюдициални въпроси

- 1) Могат ли кредиторите на разделяното дружество, чиито вземания са възникнали преди разделянето и които не са предявили възражението по член 2503 от Гражданския кодекс (и следователно не са се възползвали от инструмента за защита, въведен в изпълнение на член 12 от Директивата [82/891/CEE] ⁽¹⁾), да предявят отменителен иск по член 2901 от Гражданския кодекс след извършване на разделянето, с цел то да бъде обявено за недействително спрямо тях и следователно в производството за принудително изпълнение те да се ползват с предимство пред кредиторите на дружеството правоприменик/дружествата правоприменици, както и пред самите съдружници в тези дружества?
- 2) Само до исковете относно действителността на акта за разделяне ли се отнася понятието „недействителност“, съдържащо се в член 19 от Директивата, или и до исковете, с които макар да не се засяга действителността на акта, се иска обявяването му за относително недействителен или непротивопоставим?

⁽¹⁾ Шеста Директива на Съвета от 17 декември 1982 година, приета на основание член 54, параграф 3, буква ж) от Договора, относно разделянето на акционерните дружества (ОВ L 378, 1982 г., стр. 47; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 50).

Преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Италия), постъпило на 14 юни 2018 г. — Tim SpA — Direzione e coordinamento Vivendi SA/Consip SpA, Ministero dell'Economia e delle Finanze

(Дело C-395/18)

(2018/C 301/22)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Страни в главното производство

Жалбоподател: Tim SpA — Direzione e coordinamento Vivendi SA

Ответник: Consip SpA, Ministero dell'Economia e delle Finanze

Преюдициални въпроси

- 1) Допускат ли член 57 и член 71, параграф 6 от Директива 2014/24/ЕС ⁽¹⁾ национална правна уредба, като тази в член 80, алинея 5 от Законодателен декрет № 50 от 2016 г., която предвижда изключването на икономически оператор — оферент, когато по време на процедура за възлагане на обществена поръчка се установи основание за изключване на един от тримата подизпълнители, посочени в офертата, вместо да задължи оферента да замени този подизпълнител?